

สรุปสาระสำคัญ

การเข้าร่วมประชุมหน่วยรับรองระบบงานประจำปี ๒๕๕๗ ระหว่างวันที่ ๑๗ – ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ณ สหราชอาณาจักร

เนื้อหาการประชุม

การประชุมหน่วยรับรองระบบงานประจำปี (Annual Accreditation Body Meeting) จัดขึ้นเพื่อให้ผู้แทนของหน่วยรับรองระบบงาน (Accreditation Bodies, AB) ได้รับทราบสถานการณ์ปัจจุบันของการรับรองระบบงานด้านมาตรฐาน GLOBALG.A.P., British Retail Consortium (BRC) และ International Featured Standards (IFS) รวมทั้งได้ร่วมกันพิจารณาเอกสารที่ใช้ในการรับรองระบบงาน และแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และประสบการณ์การรับรองระบบงาน โดยสรุปรายละเอียดจากการประชุมฯ ได้ดังนี้

๑. การรับรองระบบงานด้าน GLOBALG.A.P.

๑.๑ ผู้ดำเนินการประชุมฯ และผู้เข้าร่วมประชุมฯ รวมจำนวน ทั้งหมด ๒๘ คน จาก ๑๗ ประเทศตามรายละเอียด ดังนี้

๑.๑.๑ ผู้ดำเนินการประชุมฯ จำนวน ๑ คน ได้แก่ Mr. Andras Fekete จากหน่วยงาน FoodPLUS ซึ่งเป็นหน่วยงานเจ้าของมาตรฐาน GLOBALG.A.P. สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี และมีเจ้าหน้าที่จาก FoodPLUS เข้าร่วมประชุมอีก ๑ คน ได้แก่ Ms. Ute Spira

๑.๑.๒ ผู้เข้าร่วมประชุมฯ จำนวน ๒๖ คน ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของหน่วยรับรองระบบงานที่ลงนามในเอกสารการยอมรับบันทึกความเข้าใจ (Adoption of IAF-GLOBALG.A.P. Memorandum of Understanding, MoU) กับ FoodPLUS แล้ว ซึ่งมาจากหน่วยรับรองระบบงาน ได้แก่ ANSI ประเทศสหรัฐอเมริกา BELAC ราชอาณาจักรเบลเยียม CAI สาธารณรัฐเช็ก CNAS สาธารณรัฐประชาชนจีน DAKKS สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี DANAK ราชอาณาจักรเดนมาร์ก JAS-ANZ ประเทศเครือรัฐออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์ NABCB สาธารณรัฐอินเดีย RvA ประเทศเนเธอร์แลนด์ SAS สมาพันธรัฐสวิส หรือประเทศสวิตเซอร์แลนด์ SNAS ประเทศสาธารณรัฐสโลวักหรือประเทศสโลวาเกีย TAF ไต้หวัน TURKAK สาธารณรัฐตุรกี UKAS สหราชอาณาจักรหรือประเทศอังกฤษ COFRAC ประเทศสาธารณรัฐฝรั่งเศส ACCREDIA สาธารณรัฐอิตาลี และ NSC (ACFS) ประเทศไทย

๑.๒ เนื้อหาการประชุม โดยสรุป มีดังนี้

ผู้นำเสนอได้สรุปความเป็นมาและผลการดำเนินงานในปีที่ผ่านมาของการรับรองตามมาตรฐาน GLOBALG.A.P. ได้แก่ ประเภทของ GLOBALG.A.P. ระบบฐานข้อมูล โครงสร้างองค์กรของ GLOBALG.A.P. (ซึ่งคณะกรรมการบริหารใหม่ ยังคงมี Mr. Guy Callebaut เป็นประธาน (Chairman) ของ GLOBALG.A.P. ตามที่ได้มีการรายงานไปในการประชุมครั้งก่อน) จำนวนสมาชิกผู้ค้าปลีก (ปัจจุบันมีเพิ่มเป็น ๔๐๔ ราย) และข้อมูลสรุปทางสถิติที่เกี่ยวข้องกับ GLOBALG.A.P. ในแต่ละขอบข่าย เช่น พืช ปศุสัตว์ ประมง โครงการการพัฒนาเพิ่มเติมล่าสุด เช่น โครงการ Localg.a.p. รูปแบบของ Farm Assurer และการประกาศ

ความมุ่งหมายของกรุงอาบูดาบี (The Declaration of Abu Dhabi) การเปลี่ยนแปลงมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง เช่น IFA version 5, CFM (feed), PPM (propagation material), Product Safety Standard (PSS), Chain of Custody (CoC) และ GRASP-Add on เป็นต้น และการขอซื้อคิดเห็นในการปรับเปลี่ยนเอกสารมาตรฐานที่ใช้ในการรับรอง GLOBALG.A.P. โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการรับรองระบบงาน ซึ่งมีรายละเอียดที่นำเสนอในบางประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

๑.๒.๑ สถานการณ์ปัจจุบันของการรับรองระบบงานด้านมาตรฐาน GLOBALG.A.P.

๑) ข้อมูลทางสถิติที่เกี่ยวข้องกับ GLOBALG.A.P. ได้แก่ ภาพรวมผลประกอบการรับรองตามมาตรฐาน GLOBALG.A.P. ที่ยังคงมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยจากรายงานประจำปีผลการรับรองมาตรฐาน GLOBALG.A.P. ซึ่งรวบรวมข้อมูลจนถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗ พบว่า มีผู้ผลิตที่ได้รับการรับรอง (Certified producers) ตามมาตรฐาน GLOBALG.A.P. จำนวน ๑๓๙,๙๐๔ ราย ซึ่งมีแหล่งผลิตกระจายอยู่ใน ๑๑๘ ประเทศ มีพื้นที่การผลิตทั้งหมด ๒,๙๘๓,๒๑๕ เฮกเตอร์ โดยอยู่ในทวีปยุโรปคิดเป็น ๗๐% ของผู้ผลิตที่ได้รับการรับรองทั้งหมด และในทวีปเอเชีย คิดเป็น ๙.๒% ของผู้ผลิตที่ได้รับการรับรองทั้งหมด ซึ่งมีผู้ผลิตที่ได้รับการรับรองจำนวน ๓,๓๐๐ ราย มีพื้นที่การผลิต ๒๑๐,๕๖๒ เฮกเตอร์ แยกจำนวนผู้ผลิตต่อทางเลือกการรับรอง (Option) โดยเรียงจากมากไปน้อย คือ Option ๒ (การรับรองแบบกลุ่ม) มีจำนวนคิดเป็น ๖๖.๓% ของจำนวนการรับรองทั้งหมด Option ๑ (การรับรองรายเดี่ยว) จำนวน ๒๐.๙% Option ๓ (การรับรองรายเดี่ยวในมาตรฐานเทียบเคียง GLOBALG.A.P.) จำนวน ๘.๖% และ Option ๔ (การรับรองแบบกลุ่มในมาตรฐานเทียบเคียง GLOBALG.A.P.) จำนวน ๔.๒% ซึ่ง Option ๑ และ Option ๒ มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยผลิตผักและผลไม้เป็นส่วนใหญ่

ประเทศที่มีจำนวนผู้ผลิตมากที่สุด ได้แก่ ประเทศสเปน สำหรับประเทศที่มีการออกใบรับรองมากที่สุด ได้แก่ ประเทศเนเธอร์แลนด์ การผลิตมากที่สุดยังคงเป็นในส่วนของการขยายย่อยผักและผลไม้ ซึ่งมีผู้ผลิต จำนวน ๑๓๒,๙๗๔ ราย มีแหล่งผลิตตั้งอยู่ใน ๑๑๓ ประเทศ มีพื้นที่การผลิตประมาณ ๒,๙๘๓,๑๒๕ เฮกเตอร์ โดยแยกตามขอบข่าย ขอบข่ายย่อย หรือมาตรฐานอื่นๆ ในการรับรอง ดังนี้

๑.๑) พืชผสมผสาน (Combinable Crops) มีการออกใบรับรองให้กับผู้ผลิตจำนวน ๑,๐๙๐ ราย ซึ่งมีพื้นที่การผลิตอยู่ใน ๓๒ ประเทศ

๑.๒) ไม้ดอกและไม้ประดับ (Flowers and Ornamentals) มีการออกใบรับรองให้กับผู้ผลิต จำนวน ๙๗๔ รายใน ๓๑ ประเทศ ซึ่งมีพื้นที่การผลิต ๒๗,๔๓๙ เฮกเตอร์

๑.๓) สัตว์น้ำ (Aquaculture) มีการออกใบรับรองให้กับผู้ผลิตที่ได้รับการรับรองจำนวน ๒๑๙ ใบ ส่วนใหญ่เป็นปลาที่ได้จากการเลี้ยง รวมถึงการทำฟาร์มในทะเล และมีการทำความตกลงกับสมาคม Friend of the Sea (FOS) ซึ่งทำโครงการเกี่ยวกับความยั่งยืนในการผลิตอาหารทะเล โดยมีการยอมรับและใช้ใบรับรองร่วมกัน การดำเนินการดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐาน GLOBALG.A.P. Add-on ที่มีการแสดงหมายเลข GGN และสถานะการทำฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างมีความรับผิดชอบ (Responsibly Farmed) บนผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้รับการรับรอง อันเป็นการเพิ่มช่องทางการตลาดให้แก่ผู้ผลิต

๑.๔) การปศุสัตว์ มีการออกใบรับรองให้กับผู้ผลิต จำนวน ๕,๓๘๓ ราย มีแหล่งผลิตตั้งอยู่ใน ๑๕ ประเทศ แบ่งเป็นการผลิตโคเนื้อ จำนวน ๑๔ ตัน โคนม จำนวน ๔๑ ตัน สัตว์ปีก จำนวน ๒๖๖ ตัน และสุกร จำนวน ๑๒๔ ตัน โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ มีการเทียบเคียงมาตรฐาน GLOBALG.A.P. ด้านฟาร์มสุกรในประเทศเนเธอร์แลนด์ ซึ่งมาตรฐาน GLOBALG.A.P. ยังมุ่งเน้นด้านความปลอดภัยอาหาร โรงฆ่าและชำแหละสัตว์ นอกเหนือจากการจัดการในระดับฟาร์ม

๑.๕) อาหารสัตว์ มีการออกใบรับรองให้กับผู้ผลิต จำนวน ๘๙ ใบรับรอง มีแหล่งผลิตตั้งอยู่ใน ๒๒ ประเทศ ซึ่งแบ่งเป็นการผลิตอาหารสัตว์น้ำ ๗.๕ ล้านตัน และอาหารปศุสัตว์ ๒.๔ ล้านตัน โดยมีการแสดงหมายเลข GGN บนฉลาก/บรรจุภัณฑ์อาหารสัตว์ซึ่งใช้ในการทวนสอบสถานะใบรับรองจากระบบฐานข้อมูล ปัจจุบันมีหน่วยรับรองด้านอาหารสัตว์ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนจำนวน ๕ ราย และอยู่ระหว่างกระบวนการ จำนวน ๕ ราย

๑.๖) การขนส่งสัตว์ จากฟาร์มไปถึงโรงฆ่าและชำแหละสัตว์ โดยคำนึงถึงมาตรฐานการขนส่งสัตว์และสวัสดิภาพสัตว์ระหว่างการขนส่ง การพักสัตว์ ณ โรงฆ่าและชำแหละสัตว์ มีหน่วยรับรองด้านการขนส่งสัตว์ จำนวน ๑ ราย คือ หน่วยงาน KIWA ของประเทศสเปน

๒) หน่วยรับรองที่ขึ้นทะเบียนกับทางบริษัท FoodPLUS สำหรับการตรวจรับรองมาตรฐาน GLOBALG.A.P. มีจำนวน ๑๔๑ หน่วยงานและมีผู้ตรวจประเมินรวมประมาณ ๑,๖๐๐ คน สำหรับการตรวจรับรองสินค้ามาตรฐาน GLOBALG.A.P. มากกว่า ๔๐๐ ชนิด

๓) โปรแกรม Farm Assurer หรือที่ปรึกษามาตรฐาน GLOBALG.A.P. ซึ่งมีหน้าที่ให้การสนับสนุน และคำแนะนำแก่ผู้ผลิตในการผลิตและการยื่นสมัครขอการรับรองตามมาตรฐาน GLOBALG.A.P. โดยระบบการควบคุมของ GLOBALG.A.P. จะเริ่มจาก GLOBALG.A.P. ทำ MoU กับหน่วยรับรองระบบงาน (AB) โดย AB ให้การรับรองระบบงานแก่หน่วยรับรอง (CB) ซึ่ง CB จะทำความตกลงกับ GLOBALG.A.P. (License Agreement) และ CB ไปให้การรับรองแก่ผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ ภายใต้ข้อตกลงย่อย (Sublicense Agreement) ในขณะที่ GLOBALG.A.P. จะให้ Farm Assurer ไปเป็นฝ่ายสนับสนุนผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ โดย Farm Assurer ต้องผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรที่ทาง FoodPLUS กำหนด คือ อบรมหลักการและมาตรฐาน ๒ วัน และการฝึกปฏิบัติ ณ ฟาร์ม ๑ วัน และขึ้นทะเบียนใบอนุญาตจาก GLOBALG.A.P. ก่อน ปัจจุบันมีผู้ที่ได้รับใบอนุญาตอยู่จำนวน ๒๒ ราย โดย ๙ รายอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา สำหรับหน่วยรับรองนั้นไม่สามารถทำหน้าที่เป็น Farm Assurer ได้

๔) ประเภทของมาตรฐาน GLOBALG.A.P. มีแบ่งออกเป็น ๓ ระดับเช่นเดิม ได้แก่ Localg.a.p. GLOBALG.A.P. และ GLOBALG.A.P. Add-on โดย Localg.a.p. ยังคงเป็นมาตรฐานที่ระดับต่ำกว่า GLOBALG.A.P. ในขณะที่มาตรฐาน GLOBALG.A.P. Add-on เป็นมาตรฐานที่สูงกว่า GLOBALG.A.P. มีสาระสำคัญเพิ่มเติมจากการประชุมครั้งที่ผ่านมา ดังนี้

๔.๑) มาตรฐาน Localg.a.p. เป็นมาตรฐาน GAP สำหรับผู้ผลิตในท้องถิ่นที่ยังไม่สามารถปฏิบัติให้สอดคล้องกับมาตรฐาน GLOBALG.A.P. โดยแบ่งการพัฒนาผู้ผลิตเป็น ๓ ระดับ ได้แก่ ระดับแรกเข้า (Entry), ระดับพื้นฐาน (Foundation) และระดับกลาง (Intermediate) เพื่อให้ผู้ผลิตสามารถพัฒนา

ระบบการผลิตในช่วงระยะเวลามากที่สุด ๕ ปีเพื่อให้สอดคล้องและพร้อมสมัครขอการรับรองมาตรฐาน GLOBALG.A.P. ในการสมัครขอการรับรอง Localg.a.p. สำหรับรายเดี่ยว เสียค่าธรรมเนียม ๑๕ ยูโร (Euro) (GLOBALG.A.P. Option ๑ เสียค่าธรรมเนียม ๒๕ ยูโร) ในขณะที่ค่าธรรมเนียมสำหรับการรับรองรายกลุ่มทั้ง Localg.a.p. และ GLOBALG.A.P. เท่ากัน ปัจจุบันมีการปฏิบัติตามมาตรฐาน Localg.a.p. ในประเทศโปแลนด์ และสหรัฐอเมริกา นอกจากนี้มีการพัฒนาอยู่ในประเทศแอฟริกาใต้ กัวเตมาลา และอาร์เจนตินา โดยเจ้าของโปรแกรมในประเทศ (Program owner) ที่ต้องการใช้ Localg.a.p. ต้องมีการลงนาม MoU กับทาง FoodPLUS

๔.๒) GLOBALG.A.P. add-on เป็นมาตรฐานประกอบด้วยข้อกำหนดตามมาตรฐาน GLOBALG.A.P. และข้อกำหนดเพิ่มเติมเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า ซึ่งเป็นมาตรฐานสมัครใจและไม่ต้องมีการรับรองระบบงาน ได้แก่ GLOBALG.A.P. Risk Assessment On Social Practice (GRASP) ซึ่งเป็นการตรวจประเมินด้านสังคม โดยไม่อยู่ในขอบข่ายการรับรองระบบงาน ปัจจุบันมีการออกใบรับรองแก่ผู้ผลิต จำนวน ๖,๗๔๖ ใบรับรอง ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในประเทศสเปน (จำนวน ๕,๓๔๒ ใบรับรอง) โดยมีหน่วยรับรองที่ได้รับการขึ้นทะเบียนจำนวน ๖๗ หน่วยงาน

๔.๓) มาตรฐานห่วงโซ่ของการอารักขา (Chain of Custody (CoC)) เป็นมาตรฐาน GLOBALG.A.P. สำหรับผู้ประกอบการที่จัดการ ตัดแต่ง และบรรจุผลผลิตตามมาตรฐาน GLOBALG.A.P. เพื่อให้สามารถทวนสอบย้อนกลับผลผลิตตามมาตรฐาน GLOBALG.A.P. ได้ตลอดห่วงโซ่การผลิต โดยผู้ประกอบการที่รับซื้อผลผลิตจะได้รับหมายเลข CoC สำหรับแสดงบนบรรจุภัณฑ์

๕) การประกาศความมุ่งหมายของกรุงอาบูดาบี (The Declaration of Abu Dhabi) เป็นการดำเนินสนธิสัญญาร่วมกันระหว่างสหรัฐอเมริกาและเอมิเรตส์ กับทาง FoodPLUS ในการยอมรับการนำเข้าสินค้าที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐาน GLOBALG.A.P. อันเป็นการเพิ่มช่องทางการค้าให้กับผู้ผลิตตามมาตรฐาน GLOBALG.A.P.

๖) มาตรฐาน GLOBALG.A.P. version ๕ อยู่ระหว่างการจัดทำ โดยจะมีการส่งเวียนร่างฉบับแรกในช่วงเดือนธันวาคม ๒๕๕๗ ปรับแก้ไขตามข้อคิดเห็นครั้งที่ ๑ ภายในเดือนมีนาคม ๒๕๕๘ โดยคาดว่าจะสามารถประกาศใช้มาตรฐานฉบับดังกล่าวได้ประมาณกลางเดือนมิถุนายน ๒๕๕๘ และกำหนดระยะปรับเปลี่ยน ๑ ปี ซึ่งทำให้มีผลบังคับใช้ในเดือนมิถุนายน ๒๕๕๙

๑.๒.๒ ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของหน่วยรับรองระบบงาน (AB)

เป็นการรายงานผลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ AB และข้อคิดเห็นในส่วนที่ GLOBALG.A.P. ปรับแก้ไขข้อกำหนดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของ AB ซึ่งมีรายละเอียดโดยสรุป ดังนี้

๑) การรายงานผลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ AB

๑.๑) ข้อตกลงการยอมรับร่วมขององค์กรระหว่างประเทศว่าด้วยการรับรองระบบงาน (International Accreditation Forum Multilateral Recognition Arrangement, IAF-MLA) ขอบข่ายการรับรองผลิตภัณฑ์มาตรฐาน GLOBALG.A.P.

จากการประชุมสามัญประจำปีร่วม IAF-ILAC ๒๐๑๔ ณ เมืองแวนคูเวอร์ ประเทศแคนาดา มีมติเห็นชอบในการขยายขอบข่าย IAF-MLA สำหรับหน่วยรับรองระบบงานที่มีการบันทึกความเข้าใจ (MoU) กับ FoodPLUS และมีการให้การรับรองระบบงานขอบข่ายดังกล่าวแล้ว สามารถดำเนินการผ่านระบบขององค์กรภูมิภาคว่าด้วยการรับรองระบบงาน (IAF) โดยมีหน่วยรับรองระบบงานที่ทำ

MoU กับ FoodPLUS ทั้งหมดจำนวน ๓๔ หน่วยงาน และมีจำนวน ๒๖ หน่วยงานที่แสดงสถานะ IAF-MLA ในฐานข้อมูลแล้ว สำหรับหน่วยรับรองระบบงานที่ยังไม่มีหน่วยรับรองที่ได้รับการรับรองระบบงานขอขายนี้อย่างเช่น ประเทศไทย ไต้หวัน เป็นต้น ทาง FoodPLUS จะแสดงรายชื่อไว้ในฐานข้อมูลโดยไม่แสดงสถานะ IAF-MLA โดยหน่วยรับรองสามารถยื่นสมัครต่อหน่วยรับรองระบบงานในขอบข่ายดังกล่าวได้

ทาง FoodPLUS กำลังทบทวนและปรับปรุง MoU ที่ลงนามร่วมกับหน่วยรับรองระบบงาน โดยจะมีการสร้าง MoU ให้แก่หน่วยรับรองระบบงานพิจารณา ก่อนที่จะลงนาม MoU ซึ่งหน่วยรับรองระบบงานในสหภาพยุโรป นั้นจะให้ลงนามผ่านองค์กรภูมิภาคยุโรปว่าด้วยการรับรองระบบงาน (European Cooperation for Accreditation, EA)

๒) ข้อกำหนดสำหรับหน่วยรับรองระบบงาน

ที่ประชุมได้ขอข้อคิดเห็นในประเด็นต่างๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการรับรองระบบงาน ซึ่ง GLOBALG.A.P. ได้ปรับแก้ไขข้อกำหนด โดยสรุปส่วนที่สำคัญ ดังนี้

๒.๑) การประเมินความสามารถผู้ตรวจประเมิน ณ สถานประกอบการ (Witness assessment) เสนอให้มีการปรับข้อความ สำหรับหน่วยรับรองระบบงานในการ Witness assessment ให้ครบทุกขอบข่าย/ขอบข่ายย่อยภายในช่วงระยะเวลา ๔ ปี โดยไม่จำเป็นต้องทำการ Witness assessment ในแต่ละขอบข่าย/ขอบข่ายย่อยทุกปี ซึ่งหน่วยรับรองระบบงานสามารถดำเนินการ Witness assessment ได้ตามนโยบายและวิธีการดำเนินงานที่หน่วยรับรองระบบงานดำเนินการอยู่ เช่น Witness assessment ปีละครั้งบางขอบข่าย โดยเมื่อครบ ๔ ปี หน่วยรับรองระบบงานมีการ Witness assessment ครบทุกขอบข่าย/ขอบข่ายย่อยที่ให้การรับรองระบบงาน

๒.๒) การรับรองระบบงานสำหรับหน่วยรับรองที่ให้การรับรองรายกลุ่มเสนอให้มีการอธิบายเกี่ยวกับเงื่อนไขการ Witness assessment ในด้านขอบข่าย/ขอบข่ายย่อย เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจน

๒.๓) การขยายขอบข่ายย่อย กำหนดให้ทวนสอบในส่วนของความรู้ความสามารถของบุคลากร โดยการกำหนดขั้นต่ำในการประเมินความสามารถของบุคลากรผ่านทางหลักฐานเอกสารต่างๆ เช่น การทบทวนแฟ้มประวัติ สำหรับการ Witness assessment ขึ้นอยู่กับการกำหนดของหน่วยรับรองระบบงานโดยอาจกำหนดเพิ่มเติมในบางขอบข่ายย่อยที่มีความเฉพาะทางด้านเทคนิค เพื่อให้มั่นใจได้ว่ามีความรู้ความสามารถในการตรวจประเมินขอบข่ายย่อยใหม่ดังกล่าวได้

๒.๔) ผู้ตรวจประเมินของหน่วยรับรองระบบงาน ควรมีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานและการตีความหมาย โดย FoodPLUS ยินดีให้ผู้ตรวจประเมินของหน่วยรับรองระบบงานเข้าร่วมการฝึกอบรมโดยไม่เสียค่าธรรมเนียมการฝึกอบรม ซึ่งหน่วยรับรองระบบงาน สามารถตรวจสอบรายการฝึกอบรมทางเว็บไซต์ และแจ้งความประสงค์กับทาง FoodPLUS ต่อไป โดยคาดว่าหลักสูตรสำหรับมาตรฐานฉบับใหม่ จะเริ่มประมาณเดือนกันยายน ๒๕๕๘

๓) ข้อกำหนดสำหรับหน่วยรับรอง

๓.๑) FoodPLUS ต้องการให้มีการตรวจประเมินขั้นต้น (Off-site audit) โดยการทบทวนระบบเอกสารของผู้ผลิตก่อนที่จะดำเนินการตรวจประเมิน ณ ฟาร์ม (On-site audit) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน แต่อย่างไรก็ตามจำเป็นที่จะต้องมีการตรวจประเมิน ณ ฟาร์ม เพื่อทวนสอบการดำเนินการให้สอดคล้องตามจุดควบคุมและเกณฑ์ความสอดคล้องทุกข้อกำหนด

๓.๒) การเฝ้าติดตามความสามารถของผู้ตรวจประเมิน โดยหน่วยรับรองจะมีการประเมินผู้ตรวจประเมินของหน่วยรับรอง ทุก ๔ ปี

๓.๓) ระยะเวลาการตรวจประเมินฟาร์มสัตว์น้ำ ต้องใช้ระยะเวลาอย่างน้อย ๕ ชั่วโมง ไม่นับรวมระยะเวลาการเตรียมตัว การรายงานและการเดินทาง

๓.๔) โปรแกรมความซื่อสัตย์ (Integrity program) FoodPLUS ได้ดำเนินการตรวจประเมิน CIPRO เพื่อทวนสอบการตรวจประเมินของหน่วยรับรองตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ จำนวน ๑,๗๓๕ ครั้ง โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ตรวจประเมิน ๒๖๙ ครั้ง เป็นการตรวจประเมินผู้ผลิต ๒๕๐ ราย และหน่วยรับรอง ๙๖ หน่วยงาน ซึ่งมีการพิจารณาผลการตรวจประเมินโดยคณะกรรมการโดยในการพิจารณาจะไม่ทราบชื่อของหน่วยรับรองหรือผู้ผลิตที่ได้รับการตรวจประเมิน

หน่วยรับรองระบบงาน ต้องพิจารณาและใช้ผลการตรวจประเมิน CIPRO ในการตรวจประเมินหน่วยรับรอง ณ สำนักงาน การประเมินความเสี่ยงสำหรับการเลือกประเทศที่สำคัญ และการติดตามการแก้ไขของหน่วยรับรอง โดยการตรวจประเมิน CIPRO สำหรับหน่วยรับรองในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ พบข้อบกพร่อง เช่น กระบวนการขึ้นทะเบียนไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ การแสดงข้อมูลบนใบรับรอง การบันทึกผลการตรวจไม่มีรายละเอียด การตรวจประเมินเพื่อการรับรองไม่ครบทุกข้อกำหนดตามมาตรฐาน การตัดสินใจให้การรับรองเกินระยะเวลา ๒๘ วันหลังจากแก้ไขข้อบกพร่อง เป็นต้น

๔) การฝึกอบรมที่จัดให้หน่วยรับรองส่งบุคลากรเข้าฝึกอบรมประจำปี โดยในปี ๒๕๕๗ ยังคงมีหลักสูตรการฝึกอบรม จำนวน ๔ หลักสูตร เช่นเดิม ได้แก่ หลักสูตร QMS หลักสูตร In-house Trainer Training (IHT) หลักสูตร Scheme Manager Update Training (SMU) และหลักสูตร Public Training (non-CB)

๒. การรับรองระบบงานด้าน British Retail Consortium (BRC)

๒.๑ ผู้ดำเนินการประชุมฯ และผู้เข้าร่วมประชุมฯ รวมจำนวน ทั้งหมด ๒๖ คน ซึ่งส่วนใหญ่มาจากหน่วยรับรองระบบงานที่ให้บริการรับรองระบบงานขอบข่าย BRC โดยมีผู้ดำเนินการประชุมฯ จำนวน ๔ คน ได้แก่ Ms. Karen Betts, Mr. John Figgins, Mr. Thomas Owen และ Ms. Joanna Griffiths จากหน่วยงาน BRC สหราชอาณาจักร

๒.๒ เนื้อหาการประชุม มีรายละเอียด ดังนี้

๒.๒.๑ มาตรฐาน British Retail Consortium (BRC) เป็นมาตรฐานเอกชนด้านอุตสาหกรรมอาหารของสหราชอาณาจักร โดย BRC มีโครงสร้างประกอบด้วย

๑) บอร์ดที่ปรึกษาระหว่างประเทศ (International Advisory Board) ทำหน้าที่กำหนดนโยบายและกำกับดูแลการดำเนินการ โดยมีบอร์ดในสหรัฐอเมริกา และสหภาพยุโรป ซึ่งบอร์ดในประเทศจีนอยู่ระหว่างการจัดตั้ง

๒) คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านเทคนิค (Technical Advisory Committee) สำหรับแต่ละมาตรฐานทำหน้าที่ดำเนินการประชุม จัดทำและทบทวนมาตรฐาน รวมถึงการตีความและการฝึกอบรม

๓) กลุ่มประสานงานหน่วยรับรอง (Certification Body Co-operation Groups) สำหรับการแลกเปลี่ยนและอภิปรายประเด็นที่พบจากการตรวจประเมิน

๒.๒.๒ ปัจจุบันมีการรับรองสถานที่ผลิตตามมาตรฐาน BRC โดยรวมทั่วโลกประมาณ ๒๑,๐๐๐ แห่ง แบ่งเป็นการรับรองมาตรฐานด้านความปลอดภัยอาหาร (Food safety) จำนวน ๑๗,๗๒๔ แห่ง มาตรฐานด้านบรรจุหีบห่อ (Packaging) จำนวน ๒,๗๘๕ แห่ง มาตรฐานการเก็บและกระจายสินค้า

(Storage and Distribution) จำนวน ๘๕๔ แห่ง มาตรฐานผลิตภัณฑ์ผู้บริโภค (Consumer products) จำนวน ๕๖๘ แห่ง และมาตรฐานตัวแทนและนายหน้า (Agents and Broker) จำนวน ๙ แห่ง โดยมีอัตราการขยายตัวของสถานที่ที่ได้รับการรับรองในสหรัฐอเมริกา (๑๑%) และสาธารณรัฐประชาชนจีน (๑๑%) ซึ่งประเทศที่มีการรับรองมากที่สุด ได้แก่ สหราชอาณาจักร อิตาลี สหรัฐอเมริกา จีน ตามลำดับ (ข้อมูลเมื่อ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗) สำหรับหน่วยรับรองที่ดำเนินการให้การรับรองมากที่สุด ได้แก่ SGS, SAI Global, NSF, DNV, Intertek ตามลำดับ

๒.๒.๓ BRC มีหน่วยรับรองที่ขึ้นทะเบียนทั้งหมดจำนวน ๗๗ หน่วยงาน โดยทาง BRC พยายามกำกับดูแลหน่วยรับรองไม่ว่าจะเป็นหน่วยรับรองขนาดใหญ่หรือขนาดเล็ก เพื่อให้มั่นใจว่าหน่วยรับรองมีความเข้าใจและสามารถดำเนินการตรวจรับรองมาตรฐาน BRC ได้อย่างเหมาะสมและคงเส้นคงวา เนื่องจากผู้ตรวจประเมินทำหน้าที่เสมือนตัวแทนของ BRC ในการดำเนินการตรวจประเมินตามมาตรฐาน โดยสถานที่ผลิตที่ได้รับการรับรองจะให้ข้อมูลตอบกลับหรือให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการตรวจประเมินครั้งล่าสุด รวมถึงการศึกษาผลลัพธ์ของการดำเนินการเรียกคืนสินค้า เพื่อปรับปรุงมาตรฐานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น รวมทั้งการประเมินรายงานการตรวจประเมินของหน่วยรับรองด้วย

๒.๒.๔ หน่วยรับรองระบบงาน เป็นหน่วยงานสำคัญสำหรับมาตรฐาน BRC ในฐานะหน่วยงานพันธมิตรสำหรับการประสานงานและแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการรับรองระบบงาน โดยหน่วยรับรองระบบงาน ควรเสนอชื่อผู้แทนหน่วยงานเพื่อเป็นผู้ประสานงานกับ BRC และแลกเปลี่ยนข้อมูลผ่านระบบ BRC Directory

๒.๒.๕ BRC อยู่ระหว่างการปรับปรุงมาตรฐาน BRC Food Safety ฉบับที่ ๗ โดยคาดว่าจะตีพิมพ์เดือนมกราคม ๒๕๕๘ การฝึกอบรมมีในช่วงมกราคมถึงกรกฎาคม ๒๕๕๘ และเริ่มใช้ในการตรวจประเมินตั้งแต่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลง สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑) การปรับเนื้อหาด้านความปลอดภัยอาหารให้ทันสมัยและการเตรียมความพร้อมรองรับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น การปนเปื้อนเนื้อม้าในยุโรป ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ หรือเหตุการณ์แผ่นดินไหว เป็นต้น

๒) การแบ่งแยกชนิดของผลิตภัณฑ์ให้ชัดเจนในสถานที่จัดเก็บ เพื่อง่ายสำหรับการบ่งชี้สินค้ามาตรฐาน BRC

๓) การอนุมัติแหล่งผู้จัดจำหน่าย (Supplier approval) ที่ดำเนินการโดย Agents and Broker รวมถึงสามารถทวนสอบย้อนกลับถึงแหล่งผู้จัดจำหน่ายได้

๔) การควบคุมสัตว์พาหะนำโรค โดยระบุความรับผิดชอบของพนักงานในการรายงานผลการควบคุมสัตว์พาหะนำโรค

๒.๒.๖ มาตรฐาน BRC Packaging ฉบับที่ ๕ มีกำหนดตีพิมพ์เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๘ และมีผลบังคับใช้เดือนมกราคม ๒๕๕๙

๒.๒.๗ การตรวจประเมินแบบไม่แจ้งล่วงหน้า (Unannounced audit) ได้มีการดำเนินการตรวจประเมินดังกล่าวไปแล้ว ๖๐๐ ครั้ง โดยเริ่มขยายไปสู่สถานที่จัดเก็บและกระจายสินค้า BRC มีข้อกำหนดและการทำข้อตกลงกับทางลูกค้าหรือสถานที่ผลิตสำหรับการตรวจประเมิน หรือการตรวจประเมินแบบไม่แจ้งล่วงหน้า

๒.๒.๘ Voluntary Module เป็นการตรวจประเมินมาตรฐาน BRC ร่วมกับมาตรฐานอื่น โดยใช้มาตรฐาน BRC เป็นมาตรฐานหลัก ตรวจประเมินข้อกำหนดมาตรฐานอื่นที่เหมือนกับมาตรฐาน BRC และตรวจข้อกำหนดอื่นเพิ่มเติมที่เป็นรายละเอียดจำเพาะของแต่ละมาตรฐาน ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเวลาและการตรวจประเมิน โดยผู้ตรวจประเมินควรได้รับการฝึกอบรมในมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย

๒.๒.๙ การฝึกอบรมผู้ตรวจประเมิน ผู้ตรวจประเมินมาตรฐาน BRC ต้องมีประสบการณ์ทำงานเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมอาหารอย่างน้อย ๕ ปี ผ่านการอบรมหลักสูตร BRC Lead assessor มีประสบการณ์การตรวจประเมินมาตรฐาน BRC อย่างน้อย ๑๐ ครั้งก่อนได้รับอนุมัติเป็นผู้ตรวจประเมินตามความรู้ความสามารถในแต่ละกลุ่มประเภทอาหาร ทาง BRC จัดการสัมมนาผ่านเว็บไซต์สำหรับสร้างความเข้าใจและแลกเปลี่ยนประสบการณ์การตรวจประเมินในหัวข้อที่สำคัญ เช่น การวิเคราะห์สาเหตุข้อบกพร่อง ความเข้าใจในผลการทดสอบของห้องปฏิบัติการ เป็นต้น การทดสอบ เป็นการสอบออนไลน์แบบหลายตัวเลือก ที่ต้องดำเนินการให้เสร็จในช่วงระยะเวลาที่กำหนด ๓ เดือน

๒.๒.๑๐ สัญญาข้อตกลงของ BRC มีการปรับปรุงเนื้อหาเพื่อให้หน่วยรับรองและลูกค้ายินยอมให้ BRC หรือผู้เกี่ยวข้อง เช่น หน่วยรับรองระบบงาน หรือผู้กำหนดสินค้า เป็นต้น สามารถเข้าตรวจประเมิน หากปฏิเสธโดยไม่มีเหตุผลที่เหมาะสม ทาง BRC จะพิจารณาตัดสินใจเกี่ยวกับสถานะการรับรอง

๒.๒.๑๑ การตรวจประเมินหน่วยรับรอง โดย BRC (หน่วยรับรอง จำนวน ๗๗ หน่วยงานจากเดิมมี ๘๕ หน่วยงาน) ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

๑) การตรวจประเมิน ณ สำนักงาน ของหน่วยรับรอง พบข้อผิดพลาด เช่น การอนุมัติผู้ตรวจประเมิน หรือเกณฑ์ความรู้ความสามารถของผู้ตรวจประเมินที่ไม่ชัดเจน ไม่มีการนัดหมายการตรวจ ณ สถานประกอบการ เป็นต้น

๒) การตรวจประเมิน ณ สถานประกอบการ จำนวน ๒๐ ครั้ง โดยเป็นสถานประกอบการในประเทศจีน ๑๐ แห่ง ตามความเสี่ยง พบข้อผิดพลาด เช่น ผู้ตรวจประเมิน ไม่ได้ดำเนินการตรวจตามแนวทางของ BRC ใช้เวลา ณ โรงงาน น้อยกว่า ๕๐% ของระยะเวลาการตรวจทั้งหมด เป็นต้น

๓) การตรวจเยี่ยม ณ สถานที่ผลิต เพื่อทวนสอบสิ่งที่หน่วยรับรอง ตรวจพบเทียบกับสิ่งที่ทีม BRC ตรวจพบ เพื่อให้มั่นใจว่า มีการตรวจประเมินที่มีประสิทธิภาพและเชื่อถือได้ ส่งผลต่อความเชื่อมั่นในสถานะการรับรองโดยทีม BRC ส่งรายงานการตรวจเยี่ยมให้แก่ผู้ประกอบการ และรายงานรายละเอียดการตรวจให้แก่หน่วยรับรอง (ถ้ามี) สำหรับการตรวจติดตามครั้งต่อไป

๓. การรับรองระบบงานด้าน International Featured Standards (IFS)

๓.๑ ผู้ดำเนินการประชุมฯ และผู้เข้าร่วมประชุมฯ รวมจำนวน ทั้งหมด ๒๒ คน ซึ่งส่วนใหญ่มาจากหน่วยรับรองระบบงานที่ให้บริการรับรองระบบงานขอบข่าย IFS โดยมีผู้ดำเนินการประชุมฯ จำนวน ๒ คน ได้แก่ Ms. Stefanie Lemaitre และ Dr. Helga Hippe จากหน่วยงาน IFS ประเทศเยอรมนี และมีเจ้าหน้าที่จาก IFS เข้าร่วมประชุม ๑ คน

๓.๒ เนื้อหาการประชุม มีรายละเอียด ดังนี้

๓.๒.๑ มาตรฐาน International Featured Standards (IFS) เป็นมาตรฐานเอกชนเกี่ยวกับอาหารที่เริ่มต้นโดยชาวเยอรมันและฝรั่งเศส ปัจจุบันมีการนำไปใช้ตรวจสอบรับรองทั่วโลก โดยยังคงมีสำนักงานตั้งอยู่ในเมืองปารีส สาธารณรัฐฝรั่งเศส เมืองเบอร์ลิน สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี เมืองมิลาน สาธารณรัฐอิตาลี สาธารณรัฐโปแลนด์ ประเทศแคนาดา สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล ประเทศสหรัฐอเมริกา และสาธารณรัฐประชาชนจีน นอกจากนี้มีการจัดตั้งสำนักงานเพิ่มเติมอีก ๑ แห่งในสาธารณรัฐชิลี

๓.๒.๒ โครงสร้างหน่วยงานประกอบด้วย บอร์ดบริหาร คณะกรรมการทางเทคนิค (Technical Committee) ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากผู้ค้าปลีก (Retailer) ผู้จัดการขนส่ง (Logistic) ผู้ให้บริการอาหาร (Food service) (เช่น ร้านอาหาร ภัตตาคาร) และหน่วยรับรอง โดยมีการแต่งตั้ง

คณะกรรมการย่อยสำหรับการพิจารณาในแต่ละด้าน คณะทำงานระดับประเทศ (National Working Group) ในประเทศเยอรมนี ฝรั่งเศส อิตาลี สเปน และสหรัฐอเมริกา ทำหน้าที่พิจารณาและให้ความเห็นทางเทคนิค และประเด็นที่เกี่ยวข้องแก่คณะกรรมการทางเทคนิค เช่น การทดสอบความรู้ของผู้ตรวจประเมิน เป็นต้น

๓.๒.๓ นอกจากนี้ IFS ยังมีการจัด CB-Forum และการประชุมประจำปีของหน่วยรับรอง เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์การตรวจและการตีความข้อกำหนด IFS รวมถึงการใช้ผู้ตรวจประเมินร่วมกัน ระหว่างหน่วยรับรอง

๓.๒.๔ มาตรฐาน IFS ประกอบด้วยมาตรฐานหลายขอบข่าย ทาง IFS กำลังปรับปรุง มาตรฐานให้สอดคล้องกับมาตรฐาน ISO/IEC 17065 โดยมีการตัดข้อความที่มีการอ้างอิงถึงเอกสาร ISO/IEC Guide 65 และ IAF GD5 ในปี ๒๕๕๗ ช่วงไตรมาสที่ ๓ มีการออกใบรับรองเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๖ โดยรวม ๑๑% ส่วนใหญ่อยู่ในสหภาพยุโรป และมีการขยายตัวในอเมริกา และเอเชีย

๓.๒.๕ การออกเอกสารต่างๆ มีดังนี้

๑) Food version ๖ ตีพิมพ์เมื่อ ๖ เมษายน ๒๕๕๗ และมีการออกเอกสาร IFS Doctrine version ๓ สำหรับเป็นแนวทางและการอธิบายข้อกำหนดเพิ่มเติม ซึ่งมีการปรับปรุงเนื้อหาเกี่ยวกับ กระบวนการจัดการการจ้างเหมาช่วง เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการตรวจสอบและการออกใบรับรอง ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มีการออกใบรับรองจำนวน ๑๐,๖๘๔ ใบรับรอง Logistic version ๒ ตีพิมพ์เมื่อมีนาคม ๒๕๕๗ โดยมีการออกใบรับรองจำนวน ๙๘๘ ใบรับรอง

๒) Logistic version ๒ ประกาศเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ และจากวันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗ ต้องมีการอนุมัติผู้ตรวจประเมินโดยผ่านการฝึกอบรมจาก IFS ให้เรียบร้อย

๓) Broker version ๒ ตีพิมพ์เมื่อ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ โดยมีการออกใบรับรอง จำนวน ๔๗๖ ใบรับรอง

๔) Cash & Carry Wholesale version ๑ อยู่ระหว่างการทบทวนมีการออก ใบรับรองจำนวน ๕๕๐ ใบรับรอง

๕) HPC version ๑ อยู่ระหว่างการทบทวนมีการออกใบรับรองจำนวน ๑๐๑ ใบรับรอง

๖) PACsecure version ๑ เป็นมาตรฐานสำหรับการตรวจ (Inspection) ตาม มาตรฐาน ISO/IEC 17020 type A หรือ C มีการพัฒนาร่วมกับ packing association ของประเทศแคนาดา โดยมีการออกใบรับรองจำนวน ๒๗ ใบรับรอง คาดว่าปลายปี ๒๕๕๘ จะมีการออกใบรับรองมากกว่า ๑๐๐ ใบรับรอง

๗) Food Store version ๑ เป้าหมายเพื่อวางเครื่องมือในการตรวจประเมินด้าน ความปลอดภัยอาหารในร้านค้าปลีก มีโครงสร้าง ๔ ส่วน ซึ่งใช้ checklist เป็นตัวช่วย

๘) Global Market Food version ๑ ประกาศใช้เมื่อ ๑ มีนาคม ๒๕๕๘ สำหรับ ผู้ประกอบการขนาดเล็ก โดยอยู่ระหว่างการสร้างความเข้าใจและการปฏิบัติให้แก่ผู้ประกอบการและหน่วย รับรอง

๓.๒.๖ IFS ให้การรับรองในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ทั้งหมด ๑๒,๘๒๖ ใบรับรอง โดยเป็นขอบข่ายความปลอดภัยอาหารมากที่สุด เท่ากับ ๑๐,๖๘๔ ใบรับรอง มีการรับรองมากที่สุดในประเทศเยอรมัน อิตาลี สเปน ฝรั่งเศส เบลเยียม เนเธอร์แลนด์ ตามลำดับ โดย IFS มีแผนดำเนินการให้มีหน่วยรับรองในประเศยุโรป ตะวันออกเพิ่มขึ้น ได้แก่ ประเทศโปแลนด์ โรมาเนีย ฮังการี และบัลแกเรีย เนื่องจากเป็นกลุ่มประเทศที่เป็นหลักในการผลิตอาหารรายใหญ่ในยุโรป มีผู้ผลิตและผู้ส่งออกเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ได้มีการศึกษาเพื่อปรับปรุงมาตรฐาน IFS ให้สอดคล้องกับกฎหมาย FSMA ของสหรัฐอเมริกาด้วย

๓.๒.๗ หน่วยรับรองระบบงาน สามารถเข้าร่วมการฝึกอบรมมาตรฐาน IFS ของหน่วยรับรองได้ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย โดยให้แจ้งความประสงค์ต่อทาง IFS

๓.๒.๘ IFS Integrity Program ทาง IFS มีการตรวจประเมินหน่วยรับรองเกี่ยวกับการดำเนินการ โดยระบบฐานข้อมูลของ IFS จะสรุปประเด็นและแจ้งให้ทาง IFS พิจารณาและดำเนินการต่อ โดยแต่งตั้งทีมตรวจประเมินเพื่อประเมินและรวบรวมข้อเท็จจริง เสนอต่อคณะกรรมการ Sanction Committee อันประกอบด้วย นักกฎหมาย เป็นประธาน ผู้แทนจากผู้ค้าปลีก ผู้แทนจากภาคอุตสาหกรรม โดยมีผู้แทนหน่วยรับรองเข้าในฐานะผู้สังเกตการณ์และให้ข้อมูล ในปี ๒๕๕๗ มีการสืบสวน ๒๑ กรณีที่ได้รับแจ้งจากระบบว่ามีการใช้ผู้ตรวจประเมินตรวจผู้ประกอบการเดียวกันเกิน ๓ ครั้ง ซึ่งมีการรวบรวมข้อเท็จจริงและพิจารณาแล้ว เหลือจำนวน ๙ กรณี เสนอคณะกรรมการฯ พิจารณา พบว่า มีการลงโทษ จำนวน ๓ ราย ผลการตรวจประเมิน พบประเด็น ดังนี้

๑) การตรวจประเมิน ณ สำนักงานของหน่วยรับรอง พบข้อผิดพลาด เช่น การใช้เทคนิคในการคำนวณเวลาในการตรวจผิดพลาด คือ ระยะเวลาในการตรวจน้อยเกินไป การอบรมผู้ตรวจประเมินประจำปี ในส่วนของ In house training น้อยกว่า ๒ วัน ผู้สังเกตการณ์ในการ witness เป็นคนเดียวกับ co-auditor ไม่มีลามาไปในการตรวจประเมินที่จำเป็นต้องใช้ลามา หลักฐานการอบรมของผู้ตรวจไม่มีเก็บไว้ที่สำนักงานของหน่วยรับรอง การจัดการในส่วนของนโยบายการตรวจข้ามเขตแดน (cross frontier policy) เป็นต้น

๒) การทบทวนรายงานการตรวจประเมินของหน่วยรับรอง พบข้อผิดพลาด เช่น ไม่มีการแปลเป็นภาษาอังกฤษ ในกรณีการตรวจหลายสาขาการระบุในรายงานไม่ได้ตรงตามเวลาที่ตรวจจริง ไม่มีข้อมูลสำคัญที่กำหนดไว้ เป็นต้น

การประชุมหน่วยรับรองระบบงานประจำปีในครั้งต่อไป (ปี ๒๕๕๘) จะจัด ณ เมืองแฟรงก์เฟิร์ต ประเทศเยอรมนี (สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี) ระหว่างวันที่ ๒๙ กันยายน – ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ โดยจะประชุมส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐาน GLOBALG.A.P., BRC และ IFS ตามลำดับ

สรุป การประชุมฯ ดังกล่าว ทำให้เกิดผล ดังนี้

๑. ได้รับทราบข้อมูลที่เป็นปัจจุบันของมาตรฐาน GLOBALG.A.P. ซึ่งเป็นด้านที่สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) เปิดให้บริการ รวมทั้งมาตรฐานอื่นๆ ได้แก่ BRC, IFS เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการรับรองระบบงาน

๒. เกิดการสร้างเครือข่ายระหว่างหน่วยรับรองระบบงานที่เข้าร่วมประชุมอย่างต่อเนื่อง ซึ่งหากกรณีเกิดข้อสงสัยในส่วนของการรับรองระบบงานด้าน GLOBALG.A.P. รวมทั้งข้อบ่งชี้ด้านอื่นๆ สามารถประสานกับหน่วยรับรองระบบงานดังกล่าวได้ รวมทั้งประสานงานการดำเนินการกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันในอนาคตต่อไป

๓. ทำให้ผู้เข้าร่วมประชุมฯ สามารถนำสิ่งที่พิจารณาร่วมกันในที่ประชุมมาประยุกต์ใช้ในการตรวจประเมินเพื่อให้การรับรองระบบงานแก่หน่วยรับรองตามข้อบ่งชี้ GLOBALG.A.P. ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้

๔. มกอช. ควรเข้าร่วมในการประชุมหน่วยรับรองระบบงานประจำปี ๒๕๕๘ ตามแผนการประชุมที่กำหนดไว้ เพื่อติดตามความคืบหน้าในการดำเนินงาน และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์แก่การรับรองระบบงานด้าน GLOBALG.A.P.
